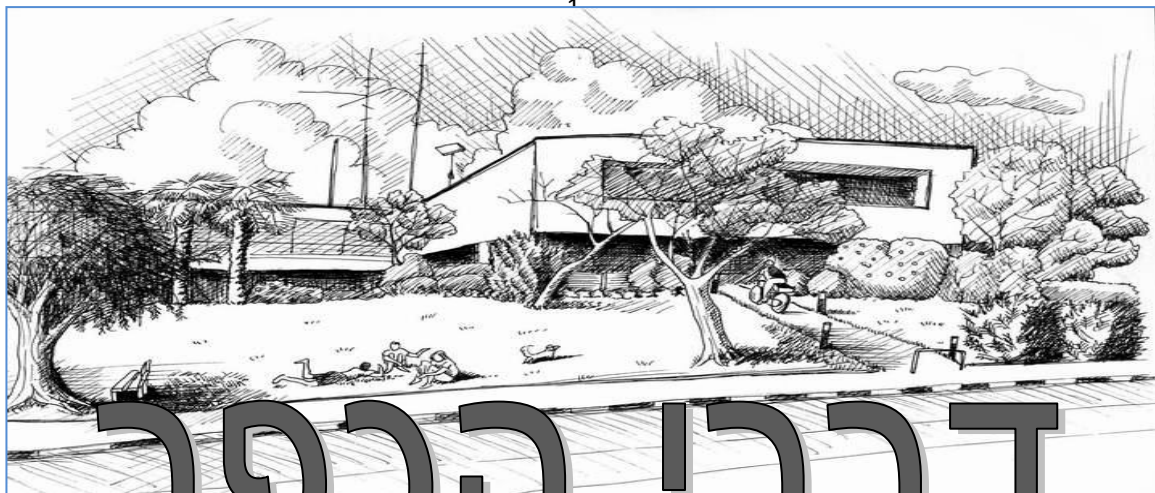

דברי הכפר

רקמה אנושית אחת

מילים ולחן: מוטי המר

כשאות, משהו ממני, משהו ממני
ימות בק, ימות בק.

כשתמות, משהו ממך בי, משהו ממך בי
ימות איתך, ימות איתך.

כי כולנו, כן כולנו
כולנו רקמה אנושית אחת חיה
ואם אחד מאיתנו
הולך מעמנו
משהו מת בנו -
ומשהו, נשאר איתו...."

גיליון מס. 2359 * כ"ב סיוון תשע"ג * 31 במאי 2013
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי חולדת

2.6	עירית אזרן ענת גוטר נעם שיבי (נכדה – רחמני) יהלי טיקוצ'ינסקי (נכד סולומון)	6.6	תמר המאירי אילה שור מקס הירס נרית קרטיס סיון כהן טל סמברג (נכד) אורי-עופר שפרונג עמק יצחקי רון כרמי (מש' גינת-ריינס)
3.6	שרי רביב עופרי מילר (נכד פרלסון)	8.6	קלייר אפשטיין (נכדה) סיון בידק (נכדה מש' אב)
4.6	גרשון שרק יעלי זיו יערה איסטון (נכדה) ליאור נוימן (נכדה – נאי) טלי קולינס (נכדה) רונה עמית (מש' עמית)		
5.6	פנינה ליפשיץ - 90 אורי גולן קטיה שיינגזיכט		

מזל-טוב!

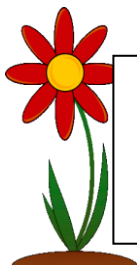

ימי נישואין

4.6	בלהה ואשר אילון
8.6	גבי ורענן טנא

**ברכת מזל-טוב! מיוחדת,
שלוחה לסבתא לורנה דבולט, למלאת לה 90 שנה.
בריאות ושמחה.**

נזכור

כט בסיון תשמ"ח 14.6.88 מיק אלמן

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

אייבן לוין

ז"ל

**ומשתתפים בצערם של
הלן, גיל, אהרון, וארי,
וריני כהן**

וכל בני משפחותיהם

שלא תדעו עוד צער

הסבר על עמוד זה:

"דברי" הגיע אלי עם עמוד מספר 4 ריק

אולי מקום לכתבה שלא הגיעה בזמן לעלון?

אולי בשבוע הבא?

או אולי סתם פיקשוס קטן?

בשבוע הבא בוודאי נדע

להת. דוד

כתבה חיובית מאד בעיתון בריטי מחודש מרץ 1949, על חוות הכשרה ציונית, שמצאתי בזמנו בבריטניה.
 על הטרקטור, אייבן לוין ז"ל. הוא גם מוזכר בכיתוב של התמונה ומסופר עליו שהוא מגלגזו ושהיה "Bevin boy" בזמן המלחמה (עובד מגויס למכרות הפחם במסגרת מאמץ המלחמה הבריטי במלה"ע 2).
 גם אחת או שתיים מהבחורות (או אולי כל השלוש) הגיעו לכפר הנשיא.

לזכרו של אייבן.

גיורא גודמן.

TUESDAY, MARCH 22, 1949

THE STAR

PREPARING IN BRITAIN TO BUILD NEW ISRAEL

Some of the emigrants learning their new job before leaving Britain. Stoke Newington art student, 20-year-old Evelyn Rosen (centre) and Birmingham music student, 18-year-old Sheila Stockland (right), with 19-year-old Glasgow secretary, Sylvia Brook. The tractor driver is 23-year-old Ivan Levine, ex Bevin boy from Glasgow.

SHORTLY to emigrate to Palestine, 40 Jewish girls and young men are learning to grow food in Berkshire.

They have pooled their resources and wages and set up a farming community at Hurst, near Wokingham.

אבאל'ה בוא.....

15 ימים שרתי לך את השיר "אבאל'ה בוא ללונה-פארק נרכב על הסוס הלבן, אבאל'ה בוא ללונה פארק נרכב על הסוס הלבן". לפעמים בקצב וטיפוף לפעמים ברכות, לעיתים בלחישה, לעיתים חנוקה מדמעות, אבל המשכתי לשיר לך יום אחר יום, ולאיזה לונה פארק אתה לקחת אותי?

המסע שלנו יחד בלונה פארק התחיל לפני 50 שנים, צצתי לעולם תינוקת קטנה וחייכנית שהחזקת בידיך הגדולות והחזקות ושנינו עלינו על הסוס הלבן ויצאנו יחד למסע חיינו המשותף, עקבת בדאגה על צעדי הראשונים, למדת אותי לרכוב על אופניים, נתת לי שיעור לאהבת טבע, חי ואדם. ליווית אותי בשנותי הראשונות בבית הספר ולפעמים אפילו הספקנו לעשות שיעורי בית יחד. כשהגעתי לתיכון השתדלתי להיזכר במעט צרפתית שידעת ולעזור לי גם בזה.

בגיל 16 נסענו אתה אימא ואני לאמריקה בדרך עוד עצרנו באנגליה וחצינו את הממלכה לכיוון סקוטלנד לגלזגו, עיר הולדתך. לא אשכח את הגאווה שהייתה בך כשנסענו ברחובות העיר וכשהגענו לשכונת ילדותך- כייף גדול היה לנו בטיול הזה. המסע שלנו בלונה-פארק המשיך בצבא והשנים שחייתי, למדתי וטיילתי באמריקה ואנגליה. הסיבוב הבא שלנו בקרוסלה היה החזרה שלי לארץ והחתונה לגלעד, שאותו אספת בטבעיות לחיק המשפחה שלנו. אז הגיע שגיב שכמוך לא מרבה בדיבורים, אבל חוכמה גדולה יש בו, אחריו הגיחה שירה שכמותך הצליל והמוזיקה היא דרך ואהבת חיים. לא עברו הרבה שנים והצטרף למשפחתנו ירין שניחן בחוש הומור ציני ושנן בדיוק כמו שלך. ובסוף הגיעה האהבה הגדולה שלך דולי, זאת הייתה אהבה ממבט ראשון. אתה הענקת לה את השם דולי (בובה) ביום הראשון כשהבאתי אותה הביתה.

הסוס הלבן שלנו ממשיך לדהור. בהמשך הדרך היו ימים של אושר וחגיגות ימי הולדת, ארוחות משותפות במרפסת ומסיבות בר מצווה. חגים ומפגשים משפחתיים אצל אהרון ויעל במצפה הילה ומסיבות הריקודים הפרטיות שארגנו עבורנו גל תומר ואלון כשנסענו לבקר בסופי שבוע.

בשנים האחרונות היו הביקורים של גיל עם ידידי וסלה, ושוב ניתן האות ויש סיבה למסיבה. מוזיקה משנות השישים ממלאת את הבית ואנחנו מחכים לתורנו לרקוד לשיר וליהנות אתך. עם השנים הסוס שלנו התעייף והאפיר הרגליים החזקות כבר לו היו כמו תמיד, הגב עשה בעיות, השיער הפך דליל ואפור והדרך לא הייתה כל כך ברורה וחלקה.

לאחרונה צירפנו למסע שלנו, את מלווין, שיחד עם אמא טיפל בך במסירות מדהימה והיה כמו צל קטן ושומר לצדך,

ואז הגיע היום שהשירה שלי "אבאל"ה בוא ללונה פארק נרכב על הסוס הלבן",
הפכה למלמול חרישי שאנחנו נזכור לתמיד. ירדנו יחד מהסוס האפור והעיף שלנו,
והקרוסלה הפסיקה להסתובב.

אז, אבאל"ה בוא.....

ארי

אוהבת אותך תמיד. אחת ויחידה שלך.

אבא

אבא שלנו היא איש גבוה... וחזק

היו לו כפות ידיים ענקיות... בהן ידע לעשות הכול.
לתקן כל דבר, מאופניים ועד טרקטור...
לאחוז בהגה המשאית, לנהוג את קטפת הכותנה, ולהפעיל מכונות במפעל
הוא ידע להחזיק מיקרופון ולשיר כך שכל הבנות תתמוגגנה
לרקוד ריקודים סלוניים אל תוך הלילה בחדר האוכל
לעבוד בגינה ללא לאות
לשאת ברכות לנכדה שזה עתה נולדה.

הוא היה איש שאהב את העבודה, ואת אימא ואותנו הילדים.
הוא אהב את הקיבוץ ואת חבריו
הוא אהב ציפורים ושירים, לשמוח ולרקוד, לשתות ולהשתטות
כבר מגיל צעיר הוא לימד אותנו להבדיל בין וויסקי זול לוויסקי אמיתי...

אבא,

הענקת לנו משמעת עצמית ומוסר עבודה. ממך למדנו לשמוח וליהנות בחיים
האלה, לדעת לקבל ולהעניק אהבה. והרי אין חשוב מזה...
אפילו בימים היותר קשים שלך, ידעת לשמור על ההומור המיוחד שלך, ולתת
לנו מבט כזה כאילו אתה צוחק על כולנו...

אנחנו כבר מתגעגעים לצחוק איתך ביחד.
אוהבים אותך תמיד.

אהרון

אייבן - הענק וגנו

....ואז ירד הענק חרש במדרגות, פתח את את הדלת הראשית ויצא אל הגן. אך ברגע שראוהו הילדים הם נבהלו כל-כך, עד שברחו כאיש אחד והגן נתמלא שוב חורף. רק הילד הקטן לא ברח, כי עיניו היו מלאות דמעות כה רבות, עד שלא ראה את הענק המתקרב. והענק התגנב וקרב אליו מאחור, הרימו בעדינות בידיו והושיבו על העץ. ובן-רגע נתכסה העץ פריחה לבנה, והציפורים באו אליו ופצחו ברינה, והילד הקטן הושיט את שתי זרועותיו וכרך אותן סביב צווארו של הענק ונשק לו....

מכיוון שאני ואהרון היינו באותו כיתה, זה הופך אותנו ואת ההורים שלנו לשותפים מתקופת בית התינוקות, לגן, לכיתה, לנעורים, צבא והמשך חיי הבוגרים במשך. בנוסף, ההורים שלי שכנים של משפחת לזין עד היום הזה. צברתי הרבה שעות עבודה עם אייבן, בהתחלה במגרש התפוחים במטע ובהמשך בפלחה, בחולה ובמשלוחי העופות. אני קיבלתי את התואר המפוקפק של מפעיל פורקליפט (רק מחוץ לכפר הנשיא אנשים קוראים לזה מלגזה). מצאתי את עצמי מעמיס את המשאית של אייבן אין ספור פעמים תחת עיניו הבוחנות והמאיימות...זו לא הייתה חוויה קלה. ידעתי שתזוזה של סנטימטר לכאן או לכאן תגרור נזיפה במקרה הטוב, או שאגה סקוטית עסיסית במקרה היותר שכיח. מעמיס תפוחים, תרנגולות או שקים של חיטה תמיד חוויה - שתאמינו או לא, תמיד נגמרה בחיוך שובב של אייבן, טפיחה על השכם והרגשה של "עמדנו במשימה!"

זכור לי היטב, שבגמר העמסת המשאית במגרש התפוחים היינו יושבים ושותים קפה ומדברים, צוחקים ושומעים סיפורים. אני, מיכי ורענן מגרדים את גיל 16 מלמטה והוא בטח מגרד את 40 מלמעלה....הרגשה של "אחד בעד כולם וכולם בעד אחד", כפי שאמר שגיב ב"מבצע סבתא".

חזרתי מהצבא יום שישי לווט אחד בסוף שנות השבעים בטרמפים, ומצאתי את עצמי מתייבש בצומת מגידו. לפתע אני מזהה את ה"מאן" של אייבן מתקרבת בשעטה לכיוון שלי - המשיח הגיע. אייבן עוצר בחריקת בלמים צועק עלי "תעלה כבר!" הוא אסף אותי והרגשתי שהגעתי הביתה.... הרדיו מנגן שיר ג'אז בדציבלים גבוהים, אייבן מלווה את השיר בקול הרועד והיוצא דופן שלו ומציע לי קפה מהתרמוס שלו. בכפר תבור הוא שואל אותי אם אכפת לי שניסע דרך הירידות מכפר תבור כי הנוף יותר יפה....מה אני אגיד? באזור הכינרת כבר הייתי מוכן להמשיך עד אילת, הקפה המוזיקה, עשן הסיגריה שלו, אייבן מקלל את הנהגים שעוקפים אותו והכנרת הכחולה והחלקה מסתכלת עלינו קורצת ומזמינה. אני מסתכל על הידיים העצומות של אייבן מחליף מהלכים במשאית הכבדה במיומנות ואומר לעצמי אוי לנהג הבא שעוקף אותנו בכביש הצר טרם הגיענו למושבה כינרת....

בשנות השמונים המאוחרות עבדנו בכותנה. אייבן היה מפעיל קטפת. האיש בן קרוב ל 60 עולה ויורד מהקטפת כמו נער. זוחל מתחת לתופים של הקטפת עם פטיש ומפתח שוודי ולא יוצא עד שהבעיה לא פתורה. מכיוון שכבר הכרתי את איבן די טוב ואבא שלי נתן לי כמה טיפים איך מנהלים את אייבן, זה נעשה מאד פשוט: אומרים לו בבוקר מה המשימה, מתי מתחילים ומה היו הביצועים המקובלים עד אז, מאותו רגע הוא היה שועט לעבר המטרה. אין דבר שיעצור אותו והוא לא צריך ממך כלום - הצבת את היעד הוא בדרך לקו הסיום !

בשנים האחרונות הוא היה בעיקר בבית, בגינה. משנה לשנה יותר כפוף, יותר איטי... אבל הניצוץ בעיניים אף פעם לא עבר, החיוך השובב וההתנהגות הנערית שלו נשארה. אייבן היה מגיע, בא להגיד שלום כשהייתי אצל ההורים, יושבים יחד במרפסת ומשקיפים על רמת הגולן. בהזדמנות כזו פעם הצבעתי על אייבן ואמרתי לבנים שלי "זהו אייבן, הענק המפחיד, והכל יכול" ראיתי את סימני השאלה בפרצוף שלהם. ואז אייבן נותן חצי חיוך, קריצה, תופס את קורת העץ התומכת בגגון של המרפסת ומנסה להרים את עצמו בגיל 80 פלוס.... זהו איש שלא פחד מאתגרים.

בשיחה עם גיל לפני כמה ימים תהיתי על הפרדוקס הזה, מצד אחד האיש הזועם הגדול ומפחיד ומצד שני איש בעל לב ענק, שתמיד נתן את הנשמה. תמיד ידעת שכל מעשיו באים מאכפתיות ומהרגשת אחריות, הוא שומר עליך שלא תיפול.

אייבן, אני לא מילדי הקיבוץ שחוו טראומות בילדות ומצאו תרפיה ופרנסה בכתיבת ספרים על הילדות הקשה בקיבוץ ועל הסיוטים שהם עברו, עד כדי שנים רבות של טיפול פסיכולוגי. אני גדלתי כאן עם עוד כמה משוגעים חוץ ממך, כמו יוחנן סלע, איזי דיבון, יופי, ג'ו ריפקינד ג'וני טנא והרשימה ארוכה ומכובדת.... את כולכם אני מעריץ ושמח שנתתם לי את היסודות להתמודד עם החיים בראש זקוף, ולהצליח.

כיום אנו חיים בתקופה שילדים גדלים בסביבה בה מעריצים את הדמויות מכוכב נולד ומתוכניות ריאליטי, ילדים קמים בבוקר ולא יודעים שהסרט מאתמול בערב הסתיים. לי היה יותר פשוט, אתה והחברים שלך שהקימו את המקום הזה הייתם הכוכבים שלי, וזה נתן לי את כל מה שילד צריך, לא היה חסר לי כלום. עם אנשים כמוך אייבן לא מתבלבלים בין הסרט של הערב לפני והמציאות שצריך לקום אליה בבוקר. לא הייתי מחליף את הילדות הזו בשום דבר אחר - אני מודה לך שהיית חלק מזה.

אורן קולינס

דברי פרידה מאיבן ז"ל

אתמול באתי להיפרד מאיבן בנשיקה ולאחל לו מסע שלו ושקט בהמשך דרכו. ציפיתי כתמיד לשמוע אותו אומר: "Hello Love" ולו עוד פעם אחת. המון רץ לי בראש באותו זמן. משפטים, מילים, הבעות פנים וקולות. הכל מכל וכל של איבן. כך-כך הרבה היה בו.

איש עבודה ועמל. חריצות, מסירות ולויאליות. עוצמה וכוחות בלתי נתפסים.

לא ראה מכשול בשום דבר בדרכו. הכל פתיר בדרך להגשמה והצלחה בתפקידיו.

היה בו גם קושי. קוצר רוח ובעל פתיל קצר. כמעט אפס סבלנות וחוסר התפשרות – הכל למען היעדים ששם לעצמו... וכמה שהחמיר עם עצמו וכמה דרש מעצמו – מולטי מאן. הכל אפשרי והכל הכרחי. מקצוען ברמה הגבוהה ביותר.

אם נכנס למריבה ומחלוקת עם עובד אחר, שנראתה כמו סוף העולם, ידע גם להרגיע ולסלוח לאחרים ולעצמו. תכונה נאצלת. לא שמר טינה.

לעבוד עם איבן במפעל היה אחד הדברים המאתגרים ביותר שכולנו העובדים אתו חווינו.

אי אפשר היה להיות טוב יותר ממנו. איבן היה בתחרות סמויה ולפעמים גם גלויה עם המון צחוק, עם כל עובד ולו הצעיר ביותר בהרכבת ברזים. איבן אהב להתמודד עם שמעון פינקוס, שהוא סוג של אגדה בפני עצמה. מי הרכיב יותר במשך כמה זמן. היה עוקב אחרי העובדים על מנת לתכנן את זמן הגעתו לעמדה מסויימת בכדי שיוכל להשלים את ההזמנה. הכל בקריצת עין משועשעת. כמה סיפוק שאב איבן מכל יום עבודה – כמה הנאה. אפשר היה רק לקנא בו על שאהב כל-כך את מה שעשה.

לריסה הייתה מספרת לי שאיבן היה עושה לה אמבושים בבוקר כדי שהוא יהיה הראשון לקבל הזמנה. קפה לא היה נותן לה לשתות.

שום דבר לא היה יותר מדי בשביל איבן. פשוט תותח כמו שאומרים בימינו. למרות הרגעים הקשים, העצבים והריבים, בסופו של יום איבן יצג בכבוד עצום את מייסדי הקיבוץ שלנו בכל יום ויום עד לפרישתו.

לפעמים היה פוצח בשירה מרגשת ומענגת, במיוחד אם ברדיו היה מתנגן שיר נוסטלגי. לעיתים היה קם ומרקד ליד שולחנו ומזכיר לנו שלמעשה מקומו האמיתי היה צריך להיות על הבמה.

סופרסטאר איבן – איזה כשרון עצום באיש אחד עצום.

איבן בתפקידו האחרון במפעל הבונים כמרכיב ברזים מהולל השאיר נעליים גדולות מאוד, שמעטים נכנסו אליהם.

איבן בעצם אמר לנו כל הזמן: "תראו, אפשר לעבוד כמו חמורים ו... גם ליהנות."

איזה איש!

נוח בשלום ובשלווה על משכבך.

הדסה.

איבן לוין / מתוך הארכיון

נולד בגלזגו, סקוטלנד ב-8.12.1925 להוריו דב וקלריס. אח לרינה (כיום כהן).

במלחמת העולם עבד כשוליה על מחרטה במפעל שייצר נשק. בהמשך גויס לעבודה במכרה פחם, עבודה פיזית מפרכת, במיוחד לגבר בגובה מטר תשעים. לאחר תקופת מה, בגלל בעיות בגב (שליוו אותו כל חייו) נשלח לעבוד במכרה מודרני יותר.

ביקר הרבה ב"גורסי ליז" את אחותו רינה ואת החבורה.

בתום המלחמה המשיך וסיים את לימודיו, הצטרף לחוות הכשרה של "הבונים ב"רדהיל" ואחר-כך ב"הרסט גריינג", ובהמשך החליט לעלות ארצה.

עלה ארצה מאנגליה באוקטובר 1949, באוניה MARE LIGURE.

באוניה זו הוא פגש לראשונה את הלן, ובהגיעם לחופי הארץ - לאחר ימים ספורים - הודיעו שהחליטו להתחתן.

תוך פחות מחודשיים - בדצמבר אותה שנה, נישאו איבן והלן. בהמשך הקימו משפחה לתפארת כשנולדו ילדיהם גיל, אהרון וארי.

כמו חברים רבים, היה איבן ב"פלוגת חוץ" באפיקים ב-1951 למספר חודשים.

בקבוץ היה עובד מסור ואכפתי, נהג שנים רבות, עבד במוסך, ובשנים האחרונות - במפעל הבונים.

נפטר בשבת 25 במאי, ט"ז סיוון תשע"ג.

יהי זכרו ברוך

מ ה נ ש מ ע

- אי אפשר שלא לפתוח במילים על **אייבן לוין**, שהלך לעולמו בשבת. בתקופה האחרונה אייבן כבר לא היה בדיוק אותו הגבר רב הכוח, שהיה בעבר. כולנו לא מה שהיינו בעבר. לילות הסדר שלנו, גם הם כבר לא מה שהיו בעבר, אבל קולו הערב של אייבן השר לקראת סוף ליל הסדר, בפני מאות אנשים המצטופפים, לבושים לבן בחדר האוכל, את "אדיר הוא", עדיין מתנגן בזכרוני. מראהו של אייבן מטפל בגינתו המטופחת, יחד עם זכרונות מהימים בהם היה עובד במוסך, ואחר כך שנים רבות במפעל, ואפילו אייבן המטפל בכל מה שנחוץ ומתקן כל מה שנשבר והתקלקל ב"מפגש", הם זכרונות שמלווים אותנו. כל עוד חיים אנשים שזוכרים את הנפטר, הוא לא ממש מת, הוא ממשיך לחיות בקרב הזוכרים אותו. גם אייבן ממשיך לחיות בקרבם של כל כך הרבה אנשים.
- הלווייתו של אייבן התקיימה למחרת, ביום א' בהשתתפות הרבה בני משפחה וחברים. רק שלושה הספדים נשאו בטכס, אבל שלושתם ציירו לנו תמונה בהירה, חביבה ויפה של אייבן. הנכדה **גל** ספרה את סיפור חייו, **אהרון**, סיפר לנו איזה אב הוא היה, **והדסה בן נתן** סיפרה על אייבן איש הצוות במחלקת ההרכבה במפעל. יהא זכרו ברוך, ותנחומים **להלן, לגיל, אהרון וארי, ולריני כהן**, ולכל המשפחה.
- ברגעים אלה של עצב ונוסטלגיה, רגעים בהם זוכרים את מי שהיה אתנו, אני רוצה להמליץ על ספר שקראתי לאחרונה. זהו ספרו של מיץ' אלבום (זה שכתב את רב המכר הענק "ימי שלישי עם מורי", שגם הפך לסרט מצליח, בכיכובו של ג'ק למון). הספר נקרא בעברית "אם רק נאמין" ובאנגלית HAVE A LITTLE FAITH. זהו סיפור אמיתי על הרב של הסופר ומשפחתו, המבקש ממנו להספיד אותו לאחר מותו. מרגע הבקשה, ועד שההספד מושמע חולפות שמונה שנים, בהן מגיע הסופר כמה פעמים בשנה מדטרויט אל ביתו של הרב בניו ג'רזי, ולומד להכיר אותו כאיש דת וכאדם. יחד עם הסיפור על הרב, אנו מקבלים גם סיפור מאד לא שגרתי על כומר מאד לא שגרתי, וכל זה ביחד הופך לספר שלא רק חובה לקרוא, אלא גם תענוג גדול, ומזון לנפש.
- לפני שבועיים קיימנו, חברי המועצה, סיור במפעל "הבונים". לאחר שנים שאנחנו מקבלים דיווחים, מקבלים החלטות לגבי המפעל, (למרות שכבר שש שנים אנחנו מהווים רק 13% מהבעלות), הגיעה העת לראות במו עינינו. המפעל הולך ומתפתח משנה לשנה. המוצרים שהוא מייצר הם מסדר גודל ומאיכות שאינם דומים למה שהכרנו בעבר. ברזים בקוטר של חצי מטר ויותר, אשר עומדים בלחצים גבוהים, ובעיקר בטמפרטורות נמוכות מאד (למטה מ-190 מעלות מתחת לאפס!). חידוש אחר הוא בקרת האיכות, כאשר הבדיקה נעשית על 100% המוצרים, ועוד חידושים והתפתחויות. פה ושם נעשו כבר שיפורים בתנאי העבודה (יותר אור, מיזוג אויר וכו'), אבל העיקר עדיין לפנינו: אלפי מ"ר שיתווספו למפעל, וכן שינוי ייעוד של מתחמים שונים במפעל עתידיים להתרחש

- בעתיד הלא רחוק. חלק גדול מתוצרת המפעל מיועדת לתעשיית הנפט, ובעיקר לקידוחי הגז במעמקי האוקיינוסים.
- למרות שהרבה מהחברים שעבדו במפעל כבר אינם עובדים שם (בעיקר עקב פרישה לגמלאות), עדיין ראינו שם לא מעט חברים ותושבים וזה מחמם את הלב.
- מזל טוב, מזל טוב. עוד אישה חצתה את סוף העשור התשיעי לחייה. **לורנה דבולט**, חוגגת בימים אלה יום הולדת 90! מזל טוב לך לורנה, ומזל טוב לדייב ולכל המשפחה.
- ביום שישי האחרון התכנסו למעלה מחמישים חברים, מכל שדרות הקיבוץ, גברים ונשים, במועדון החברים, לשיחה על כוס קפה עם **ברוך כהן**. לאור התגובות החיוביות שהתקבלו על האירוע, נחזור ונקיים מפגש נוסף בעוד ששה שבועות בערך, וכך גם בהמשך.
- חתונתם של **שני ואירין בוסקילה** נערכה אצלנו ביום ששי. האווירה הייתה חמה מאד, לא רק בגלל השרב הכבד ששרר באותו היום... את החופה ערך הרב אלישע שלנו, ולכבוד הוריה של אירין, שבאו אלינו היישר מקנדה, הטכס כולו, חוץ מהברכות וכל מה שחייב להיאמר בעברית, נעשה באנגלית. לא נראה שלמישהו בקהל הייתה בעיה של הבנת הנשמע.
- את שמחת הכלולות לוותה להקת ג'ז מעולה, וכל המשפחה והחוגגים נהנו מאד. מזל טוב לזוג הצעיר, מזל טוב להורים **רוי ודליה, לאחים אלון ועדי**, לסבתא **אסטל**, לדודה **דורית** (ולדודה עליזה שהשתתפה בשמחה מרחוק), ולכל המשפחה הענפה.
- ברוכים הבאים **אמנון המאירי** שהגיע לביקור קצר, לרגל פגישת מחזור.
- ברוכים הנוסעים **רות גולן** שנסעה לחופשה עם נכדתה **רינת** ועם הנין **ענבר**. תעשו חיים משוגעים!
- כתת אירוס, בני המצווה מתקדמים לקראת חגיגת בר המצווה שלהם. רשמו לפניכם את התאריך: 6.7.13.
- ועוד כמה שורות בנושא הטלפונים הסלולריים וחברות הסלולר: בדרך כלל אני יודעת שיש יתרון לגודל. כלומר, אם קבוצה גדולה של אנשים מבצעת רכישה, התנאים שהיא זוכה להם הם טובים יותר. מתברר שאנחנו שהצטרפנו ל"דיל הקיבוצי" אכלנו אותה בגדול. ראשית, על פי ההסכם שאנחנו חתומים עליו, איננו נהנים מהחופש לעבור מחברה לחברה כרצוננו. אנחנו אסירים של החברה. כך היה כשהייתי מנויה של סלקום, וכך עכשיו כשאני מנויה של פלאפון.
- לא זו בלבד, אלא המחיר שאני משלמת לפלאפון במסגרת ההסכם הקיבוצי גבוה יותר מהמחיר שהייתי יכולה לקבל כלקוח פרטי. לקוח פרטי משלם על חבילה הכוללת הכל (שיחות, SMS, וגלישה) 89 ₪. אני משלמת על אותה חבילה 140 ₪ (כולל מע"מ). יוסי כהן, נציג פלאפון וסלקום אצלנו, אומר שהסיבה לכך היא שהמחיר כולל אחריות על המכשיר, אבל מכיוון שהמכשיר שקניתי עכשיו, ובו אני משתמשת, לא נקנה בפלאפון, אין לי אחריות עליו, ואם הייתי קונה אותו בפלאפון, הייתה לי אחריות אבל מחיר המכשיר היה יקר הרבה יותר... ועדיין אני

אסירה של פלאפון עד שיסתיים החוזה שלי בעוד כמה חדשים. **אתם הבנתם את זה? אני – לא!**

- לפני כמה חדשים כתבתי כאן במדור שלי הצעה לבקר בפארק שרון, מה שהיה פעם מזבלת חיריה. לצערי ההיענות לא הייתה גדולה מספיק, וכך יצאנו לטיול רק אני והאיש שלי. הסיור המודרך במקום, היה סיור פרטי, מכיוון שרק אנחנו היינו שם בשעה שהסיור יצא (יש סיור בכל שעה עגולה עד 12.00 בצהריים, בימים א'-ו', אבל כדאי להתעדכן באינטרנט). מעבר לעניין הרב שיש בכל הנושא האקולוגי, כיצד לוקחים הר של זבל, שגובהו 80 מטרים, והופכים אותו לפארק יפהפה, מעבר לפעולות המחזור המדהימות שמתרחשות שם, הסיור כדאי קודם כל כי התצפית הנשקפת מעל ההר הזה היא תצפית של כל גוש דן מפתח תקווה עד יפו. אגב, הכניסה חינם, יש במקום שבילי אופניים, ועוד פעילויות שלא נכנסו אליהן. הפארק מיועד לפיתוח נוסף, ובעת שביקרנו בו ראינו כיצד בונים בו אגם, שייפתח בקיץ, ולידו בית קפה ופעילויות נוספות, אשר יתנו תעסוקה לבעלי צרכים מיוחדים. אם מישו מוכן לארגן סיור למקום, אני בהחלט מתכוונת לנסוע שוב!
- מזמן לא כתבתי כאן על עסקי מזון באזורנו, אבל על פי בקשת כמה חברים, אני ממליצה על מסעדה קצת שונה. מדובר במסעדת מזון מהיר (FAST FOOD) שאינה שייכת לאחת הרשתות המוכרות לנו. למסעדה קוראים K BAB, והיא ממוקמת בצומת כוח, מאחורי תחנת הדלק. זוהי מסעדה ערבית, בניחוח לבנוני, ויש להם כל מיני מאכלים שאפשר לאכול במקום ואפשר לקחת לדרך. המקום נקי, האוכל טעים מאד ולא יקר, וגם לצמחונים יש מה לאכול שם.
- בשבת נפתחת שוב בריכת השחייה – מתחילים ארבעת החודשים הנפלאים של השנה!

שבת שלום לכל בית כפר הנשיא

פרשת השבוע "שלח"

קבלת השבת במועדון בשעה 18.00

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר.

במזל טוב
נישואי שני ואיריין.
רוב נחת לדליה ורוי, לסבתא אסטר
ולכל המשפחה המורחבת

השגות על "דברי הכפר" שלנו / דוד אלמן

ירוק, ירוק!

ביום שישי ה- 19/11/1999 (או ביפנית: י' בכסלו ה'תש"ס), יצא לאור העלון הדיגיטלי הראשון של "דברי הכפר". הראשון מזה אלפיים שנה!!.

מאז זרם הרבה בויב בצנרת של הקיבוץ. העלון הפך מדף ניר פחות או יותר קריא ודי משעמם במראהו החיצוני, למוצר שיש בו את כל פלאי הטכנולוגיה של היום.... כמעט.

מדוע "כמעט"?

עם כל השינויים שעברו על העלון, דבר אחד נשאר ללא שינוי והוא עלון בעל דפים מסוכך שמגיע לתא הדואר ועד היום ניתן לקרוא בו, לקרוע בו ואפילו לנגב בו.....

כיום מדובר הרבה על המושג של "לחיות ירוק" ואחד הדברים שמדובר בהם הוא שינוי הרגלי הצריכה שלנו. אנחנו רגילים משחר ילדותינו לקרוא בדפי נייר, בעוד שהטכנולוגיה מאפשרת חסכון רציני מאד בכריתת עצי יער האמזונס. (לדור של היום, להווי ידוע לכם שנייר עושים מעץ ואת העץ כורתים מאיזה יער המהווה מקום מחייה להמון בעלי חיים).

ברור לגמרי שיש המתעקשים על תחושת ה"דפדוף" בנייר. "אין כמו להחזיק ספר או עלון ביד", "מה, אני אחזיק מחשב בשרותים!?", "אני אוהב לקרוא במיטה"... וכו'. כולן סיבות מצויינות ל...המשך כריתת יערות הגשם. אני גם מודע לבעיה של מאמרים מצונזרים פה ושם שאינם נשלחים במייל. זו בעיה אמיתית אבל בהחלט פתירה בצורה פשוטה למדי. (הפרדת דפים או שתי רשימות דיור, למשל).

פתרון אפשרי (לא היחיד!): קריאת העלון במחשב אם על ידי כניסה לאתר שבו נמצא העלון או לחלופין קבלתו מדי שבוע בדואר אלקטרוני. כבר היום ישנם למעלה מ-170 קוראים נאמנים המקבלים את העלון במייל. כבר היום יש מספר לא מבוטל של חברים בקיבוץ המעדיפים את הגרסה הדיגיטלית.

נכון, זה דורש "שינוי דיסקט" רציני ☺ ואגב, אפשר לנגב עם עלי סברס במקום דפי "דברי".

ההידברות בעלון

מאחר ואינני כותב הרבה למעט איזו כתבה בענייני תקשורת מדי פעם, אינני יכול לבוא בטענות שהעלון הוא כזה וכזה. מה שיש, לטוב ולרע, הוא פרי עבודתם הברוכה של מספר אנשים קטן שבראשם העורכת שושנה ועוד כותבי הפרורים: אבי ודורית, ארי, שבי, תמר, והפינה החדשה של זיו ותמיר. הפינה

הירוקה של איציק, קטעי פרוזה ושירה, דעות כאלה ואחרות, מכתבי תודה והודעות שונות.
 כל אלה הם ה"אשמים" בכך שהעלון שלנו יוצא כמו שעון שוויצרי, עם תוכן, כל שבוע!!
 לא יודע מה אתכם – לי זה בהחלט לא מובן מאליו!

ועל כן כאשר אני קורא כתבות המנגחות את כותבי העלון, זה עושה לי משהו לא טוב בפנים.
 אינני מתכוון לאמר שאסור להביא ביקורת או להתפלמס בנושא כלשהו, אבל לפעמים נראה לי שיש מעין עליהם על עצם המהות של העלון. אם אכן כך הדבר, הרי שמן הראוי להעלות את כל הנושא לדיון מחודש, ובשקיפות מלאה.
 הפילוסוף הסיני קונפוציוס אמר כבר פעם: "עדיף להתווכח מאשר להתנגח".
 אוכל להוסיף גם שנדע ש"דברי" אהוב עלינו, אם נבין שנוכל לאבד אותו.

על חניזות ומספרים על העצים

במהלך שישי האחרון, בשיחה שהתקיימה עם ברוך על כוס קפה, התבקש ברוך להשיב מה המשמעות של המספרים על העצים.

והרי התשובה: במסגרת פרויקט של משרד החקלאות של "שיקום הכבישים ביישוב הוותיק" המליצה המועצה האזורית לאפשר גם לכפר הנשיא לקחת חלק ולבקש את השתתפותנו במכרז. הכנת בקשה היא ארוכה ודורשת לעמוד ברשימת קריטריונים לא קטנה. אחד הקריטריונים זה הכנה של "סקר עצים" שמתבצע ע"י אדריכל נוף או יערן ויחד עם קק"ל מחליטים אם העצים המסומנים הם לכריתה, העתקה או לשימור.

וועדת תכנון יחד עם מהנדס המועצה הסכימו על מספר פתרונות ברחבי הקיבוץ שיש לטפל בהם בדחיפות. אחד המקומות זה האזור שבחזית האלונית, השביל שבין חדר האוכל לקרוואנים ועוד. התוכנית עבור הכיכר בחזית האלונית פורסמה בדברי הכפר לפני פחות משנה והתוכנית נתלתה על חלון הספרייה למשך מספר חודשים.

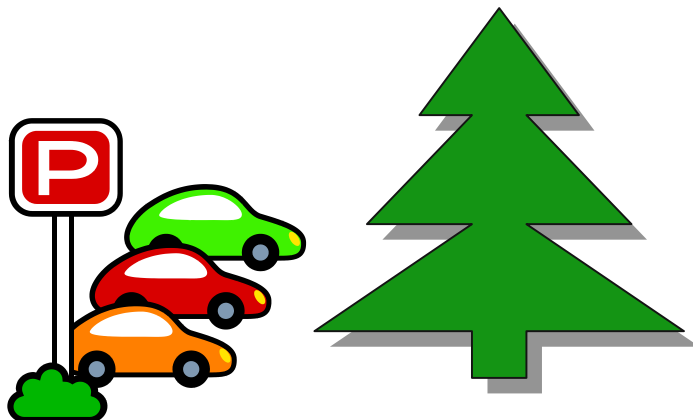
נחזור לעניין סקר העצים. כל אותם מתחמים שסומנו בבקשה (מופיע במפה התלויה על חלון הספרייה) העצים במתחם סומנו ע"י מודד ללא קשר אם ירדו

או לא (המתחם בד"כ גדול יותר בשטחו מהכביש או החניה המתוכננת). על כל עץ מתקיים דיון וההחלטה שתיפול תהיה לביצוע.

עם כל הצער בהורדת עצים ברחבי המשק, אנחנו חייבים להסדיר את הבטיחות של התנועה בשבילי הישוב והכנת מגרשי חנייה כדי להפסיק את החניה על מדרכות ושבילים.

במידה והפרויקט יאושר, אפרסם בהרחבה את הפרטים לכל מתחם ומתחם.

אורי שובל

על פילים לבנים, זורזדים ואפורים /

סיפור לגיל הרך מאת ארז מירב

מעשה בישוב קטן ששכן בארץ נפלאה, ירוקה ומלאה בפוליטיקאים מהימנים. בישוב חיו אנשים נפלאים אשר בנו לפני שנים רבות גן חיות נפלא (בדרכו המיוחדת) בו שכנו חיות נפלאות (בדרכן המיוחדת). כן, הכל היה נפלא. כמעט.

שכן, במרכז הגן, נח לו פיל לבן. אמנם צבעו הלבן הלא שיגרתי משך אליו לא מעט תשומת לב, אך כטבעם של פילים לבנים הוא פשוט ישן כל הזמן, שנים על גבי שנים. שמו היה פילמטבח. הוא ואחיו התאום- אקונופיל- ישנו לא רע וכמעט שלא נחרו, כך שלמעט צבעם הלבן המיוחד, היו כאבן שאין לה הופכין.

עם הזמן, הדבר הפך לבעיה: עלה לא מעט כסף בכדי להחזיק אותם (אינפוזיה של ארנונה ותחזוקה), וגם המקום שהם תפסו בגן החיות היה גדול ומרכזי.

כמובן, שבגלל שישנו כל הזמן, ואף אחד לא עצר לבקר אותם, הם חלמו חלומות עצובים ובודדים. באו עובדי גן החיות והעלו רעיונות מה לעשות איתם. נכון, תהילת העבר עמדה לזכותם ולכן ניסו לחשוב על דרכים יצירתיות להעיר אותם.

ובינתיים, בקומה אחת מתחת, ניסתה להתנהל לה פילה אפורה קשישה ששמה פילהנהלה. לא קל היה לה. מעליה היה הצל והמשקל הכבד של הפילים הלבנים הישנים, והיא סבלה מאפרוריות, אבק רב שנים, סדקים לנוכח המשקל שהועמס עליה, והכי גרוע- כשהיא ניסתה לשוחח בפרטיות עם מישהו על מצבה העגום- ההד של החלל האפור והקודר מסביבה העביר את תוכן השיחות לאזניים לא קרואות.

לפילה האפורה, כשעוד היתה צעירה מאוד, אולי צעירה מדי, היו יחסים עם פיל די בוגר, שקרא לעצמו "פיתוח דרכים ותשתיות" או בראשי תיבות "פדו". לפדופיל ולפילהנהלה נולדו ברבות השנים מספר ילדים חביבים (פילספריה, פילוויצמן, דוארפיל), אולם הם סבלו מאותם סימפטומים אפורים שמנעו מהפוטנציאל שלהם להתממש. העדר האור, חוסר במרחב ותחושת מחנק תמידי השפיעו גם על ציבור המבקרים אשר הדיר את רגליו משם או פשוט סבל בשקט. התחושה בגן החיות הלכה והעכירה. היה ברור שמהו חייבים לעשות.

נערכה ישיבה ראשונה, והוגש בה תה. לא היו עוגיות. דיברו הנוכח והנוכחות והעלו רעיונות: "אולי ניתן לפילהנהלה בית חדש בחצר של הפיל הלבן שמעליה? אולי היא תוכל לתפקד הרבה יותר טוב שם?" אמר עובד מס' 2. "ומה נעשה בחלק התחתון, המאובק והאפור?" שאלה עובדת מס' 3.

הביט בה עובד מספר 2 ואמר: "אולי נפתח שם חלונות ודלתות אל הדשא הצמוד, נפתח את החצר אל השבילים ואל הכיכר...". "כן!" אמרה עובדת מספר 3, "נשכן שם את הפילים הוורודים- פילהמפגש ופילהמועדון וניתן לציבור המבקרים מרכז התכנסות יפה וראוי!" "רגע, כיכר?" שאלה עובדת מס' 1, "על איזו כיכר אתם מדברים?" "לא חשוב, עוד תהיה כיכר, את תראי" אמר עובד מספר 2. "גם טובא לא נבנתה ביום אחד".

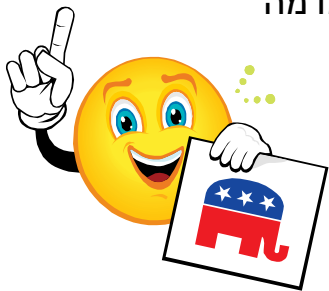
"ומה עם פילספריה, פיל וייצמן ודוארפיל?" שאלה עובדת מספר 3 "אממממ...." הנהנה עובדת מספר 1 "הרבה שטח יתפנה למטה. אפשר גם לבנות קצת מתחת לעמודים. פשוט נרחיב ונשפר אותם, ניתן להם להתפתח". "ומה נעשה במבנה הקודם של הפילים הוורודים?" הקשה עובד מס' 2. "הרי זה ממש ברור!" התלהבה עובדת מס' 3. "נוכל לעשות בהם שימוש טוב יותר! במבנה של פילהמפגש נכניס עסקים קטנים שיעזרו לצמיחה הכלכלית במקום, ויכניסו שכר דירה, ו...". וכאן נכנס עובד מספר 2 לדבריה בחוסר נימוס

"...ובמבנה של פילמועדון נוכל לעשות חלל אירועים ומסיבות. בין השאר במקום שיתפנה למעלה, נוכל להקים גם סטודיו לחוגים, ריקוד והתעמלות".

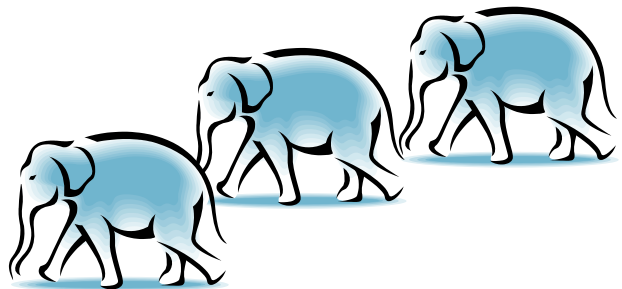
"טוב. אנו אוהבים את הרעיונות", אמרו כולם במקהלה קטנה. "אבל מאיפה הכסף?" הלכו כולם אל מנהל הגן שהרגיע: "ראשית", הוא אמר, "הרעיון טוב. ניתן למצוא תורמים היות ופילספריה ופילמפגש חיוניים מבחינה תרבותית למדינה הנפלאה שלנו. שנית, המבנים שיתפנו ישמשו כמקורות הכנסה ושלישית, אני מאמין שאם בעלי מקצוע מתוך הקהילה יתרמו קצת מזמנם- נוכל להקים את הפרוייקט הזה בעלות סבירה מאוד".

יצאו ממנו העובדים מעודדים מאוד ונפגשו עם כל האחראים על הפילים השונים בגן. נשמעו רעיונות נוספים ומעניינים והיה ברור שכולם מעוניינים בשינוי. אז איך הופכים אגדה למציאות? טוב, החליטו העובדים, ראשית יש לספר אותה לציבור. לשמוע מה דעתו. אולי יש רעיונות נוספים? ואם יגיע הציבור לחזון אחד מוסכם, יהיה הרבה יותר קל לעשות את זה.

אז בקרוב ציבור יקר, צפו להזמנה מיוחדת למפגש מיוחד. נסו להביא מצב רוח טוב ורעיונות למכביר. זכרו: הפילים הלבנים מחכים לכולנו על מנת להתעורר, הפילים האפורים מחכים לצאת מהאפרוריות של עצמם והפילים הוורודים... טוב, הפילים הוורודים כבר מעבר לזה. עכשיו הם כבר בדרך לברכה. ומי שילך לבקר בגן החיות ביום שמש חם במיוחד יוכל אולי, כבר בקרוב, לחזות בפאטה-מורגנה של ארמון באוויר שהופך למרכז קהילתי חי ותוסס, על פני האדמה עצמה.

ארז מירב

מהעמק והגליל / דודו

שלום אבי. אני רוצה להקדים ולומר שאני נהנה מאוד לקרוא את עלילות החמור שאתה מגלגל בדברי הכפר כל שבוע. החמור שלך הוא חמור של פעם, עומס הכל על שכמו מקטר אבל ממשיך להעמיס (כמו שהיו פעם אומרים בפרסומת "תעמיס עוד תעמיס"), וחוף מזה מה כבר יש לי להוסיף על הדברים החכמים שאתה כותב שם בכישרון כה רב.

עכשיו, האמת שלא הייתי פונה אליך אלמלא היינו חברים (כן בפייסבוק), שהרי ביקשת חברות ואישרתי לך, למרות שלא כל כך הבנתי מה בעצם אתה מרוויח מזה. הרי חלק גדול מהדברים שאני כותב עולים לך בבריאות וגורמים לך לעלות אצלי אחר-כך על הקיר ולגדף בצבעוניות רבה. אבל מי אני שאגיד לאנשים מבוגרים, שהחוק מתיר להם לקנות בירה בחנות, מה לעשות עם הבריאות שלהם.

ובכל זאת אני חייב להסיר מכשול בפני עיור כמו שנאמר. לפני שבוע הבאת שיר לחג השבועות "סלינו על כתפינו" של משורר הילדים הידוע לוין קיפניס, שיר שבו הוא מונה את חבלי ארץ ישראל, ובסוף הוספת הערה סרקסטית מאוד, שנוגעת "למעכרי האווירה השמאלנים מהזן המתקרא פוסט ציונים", ואני מצטט "מחבר השיר- לוין קיפניס- מתהפך בוודאי בקברו כעת- כי לו חי לשמע הדברים האלה היה כנראה נופל ומת" סוף ציטוט.

אז ככה, במידה רבה תודה לך שהרמת לי להנחתה. לוין קיפניס היה אח של עתליה ירון שהייתה חברה בקיבוץ אשדות יעקב. בנה איתן ירון היה איתי בגן ואחר כך בבית הספר ואני זוכר עד היום איך היינו מתרגשים כשלוין קיפניס היה בא לבקר בגן ואנחנו היינו שרים את השירים שכתב ומזייפים נורא מרוב התרגשות. הוא היה איש קטן ועדין עם כפות ידיים קטנות כמעט כשל ילד. אני בכל אופן מאוד אהבתי את הביקורים שלו. אחר כך כשגדלתי יצא לי לאורך השנים לפגוש בו מספר פעמים. על אחת מהן ארחיב בהמשך. הוא נפטר ב-1990 בגיל 96 ברוך השם, והספיק לכתוב הרבה שירים עד יומו האחרון. אני זוכר שפעם התפרסם ביומן של אשדות תיאור מיוחד של רשמיו של קיפניס מתל אביב מ-1913 ששמרתי אצלי משום שמאוד הרשים אותי: "ראיתיה יפה- פייה על בתיה הזוהרים בלובן, על גגותיה הצוהלים באודם... ראיתיה חנינית על גינותיה הפורחות, על שדרתה הרעננה מגבולה האחד ליד פסי הרכבת עד גבולה השני מול חזית הגימנסיה 'הרצליה'. ראיתיה מחייכת אל ימה התכול, אל חבצלות החוף על גבולות החול...ראיתיה צעירונת ניצבת זקופה וזרועותיה

פשוטות אל המרחבים מסביב לה. חייתי בה ופרקתי מעלי את הגלות המרה והשחורה... ובניתי בית בתל אביב בשטחי הפרדסים הרחוקים, בצפון תל אביב. שרתי לך, תל אביב, כתבתי סיפורים, הדפסתי ספרים, וכתבתי, כתבתי ועוד לא הדפסתי..."

עכשיו בקשר לדברים שכתבת לגבי התהפכותו בקברו, אין לי ספק שאתה צודק, אבל לא מהסיבות שמנית. אבל ככה זה בחיים לא תמיד יודעים הכל. נכון שהוא כתב את השיר ומנה בו את כל חבלי הארץ שקיימים בארץ ישראל, אך עם זאת כמה שנים אחרי מלחמת יום כיפור, באחד הערבים שערכנו באשדות בערב יום כיפור הזמנתי אותו להיות אחד הדוברים בערב. הנושא היה "עתיד השטחים הכבושים לאחר מלחמת יום כיפור" והשתתפו בו הרבה חברים. לוין קיפניס הפתיע אותי בנחרצות הלא אופיינית שבה אמר שלדעתו צריך להחזיר את כל השטחים שכבשנו ולחזור לגבולות 67 ממש כאילו (ואולי הוא כן) קרא את המאמר של ישעיהו ליבוביץ' על מלחמת ששת הימים. כידוע לך זה היה בקיבוץ המאוחד שהיו בו כמה חברים שהיו חברים טובים של ישראל גלילי. אבל לוין קיפניס הזדקף באותו ערב במלוא 157 הס"מ שלו ולא נסוג אחור מעמדתו לא וויתר.

אז לסיכום אני רוצה להסכים איתך, לו היה חי היום הוא ללא ספק היה נופל ומת לשמע הדברים שהיה שומע היום בחברה הישראלית, ממייכאל בן ארי וברוך מרזל וחבורת הזבל הגזענית שלהם, חברה שכבר לא דומה בכלל למה שהוא חלם שיהיה כאן.

ואנא תמשיך לכתוב את שירת הנוער. אתה נוער יפה אל תפסיק.

שלך חברך לפייסבוק דודו פלמה

זהירות נזכלים! / דוד קולט

שמתי לב בזמן האחרון ששוב נתקפנו במכה של "פליירים" על לוחות המודעות הציבוריים של הקיבוץ ובתיבות הדואר של החברים. בחלקם מפרסמים שירותים של ניקוי שטיחים וריפודים בבית הלקוח. בין היתר, מציעים הנחות לגמלאים, עבודה מקצועית "ברמת בית חרושת" וכל מיני תוספות. פרטים מסוימים לא מופיעים בפרסום, ביניהם שם של חברה וכתובתה וגם לא מחיר השירות. במקום זה יש מספר טלפון סלולרי, שדרכו ניתן להזמין את "נציג השירות" שישמח "ללא התחייבות מוקדמת" לייעץ ללקוח ולקבוע הזמנה לביצוע העבודה.

לפני שנתיים נפלתי קרבן לאלה. הגיע נציג החברה לביתי – יחד עם צוות העבודה, עוד לפני שהספקתי לקבל מחירים סופיים, התחילו בביצוע – תהליך של הרטבת הריפודים, רעש של מכונה, צינורות ובלגן כללי. תוך כדי העבודה, פסק "המומחה" שעל מנת לפתור בעיות שלא צפויות מראש, נדרשים טיפולים מיוחדים ויקרים מעבר למחיר הרגיל, ובלתי אפשרי לסיים את העבודה בלעדיהם. האמת היא, שבשלב זה, הייתי צריך, להפסיק מיד את העבודה, להזמין את המשטרה ולהשלים עם הנזק שנגרם לרהיטים. במקום זה, מרוב בלבול והלחץ שנוצר על ידי היועץ, ובידיעה שהשלמת הביצוע תעלה לי הרבה יותר כסף ממה שתכננתי, נתתי לעבודה להגיע לסיומה.

בסיום העבודה, הצוות הסתלק מהר מאוד. עוד לפני ששמתי לב שלא השאירו אצלי קבלה לכסף ששילמתי, הרכב שלהם כבר לא היה במגרש החנייה. אמנם השאירו לי מספר טלפון של משרד שדרכו אני יכול להתקשר אליהם, אך הסתבר שהמספר לא מחובר.

נשארתי חכם לאחר המעשה.

חברים יקרים, אני מתחנן לפניכם לנקות בכל אמצעי הזהירות ולבדוק אם מי יש לכם עסק לפני שמזמינים זרים להיכנס לתוך ביתכם.

במידה ומחליטים, בכל זאת להזמין שירות בתוך הבית:

1. קבע **מראש ובכתב** מחיר סופי כולל מע"מ מנציג רמשי של החברה המבצעת. (דרוש חתימתו ומספר ת"ז)
2. בזמן ביצוע העבודה כדאי לבקש מאדם נוסף להיות נוכח בבית ולפקח עין על הנעשה.
3. במקרה ומתחילים לבצע עבודה שלא הוסכם עליה מראש, הפסק את העבודה מיד. (אפשר להוציא את התקע מהקיר במידה ולא מפסיקים מיד).
4. בעת התשלום בגמר העבודה דרוש קבלה רשמית מיד ובמקום.
5. במידה ושילמת באמצעות המחאה, הקפד לרשום את כל פרטי המחאה במדויק ולפי הכללים.

במקרה של התנהגות חריגה או מאיימת, חייג מיד למשטרת ישראל: טלפון 100.

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

נע(ד)רי האוצר...

בחלונות משרד האוצר דלק כול הלילה האור
מייטב המוחות גוייסו לאתר מקורות לכיסוי הבור..
יודע כול בר בי רב אפילו אם הוא חמור
שלעיתים "לא העכבר גנב, אלא גנב החור"...

השר הטרי זימן את יועציו לדין חירום בהול!
איך קרה שעל השמנת נותר לשמור החתול?
ישבו על המדוכה וחשבו מה כעת אנו עושים?
אין ברירה! – הסכימו כולם - צריך להטיל עוד מיסים!

דפק השר על השולחן בזעם
"תנו לי משהו עם טעם של פעם
משהו שיהדהד כקולו של רעם
ולא רק שינוי מזערי באחוז המע"מ..."

א' שנחשב במשרד שנון ומקורי
אמר: מה דעתכם על מס ה - "אי"
דממה השתררה סביב, פה ושם הורמה גבה
השר שאל את א' אם יכול הוא להסביר בהרחבה

פתח א' ואמר: נשנה את חוקי ההיצע והביקוש
ונחייב את הציבור לשלם גם על אי-מימוש...
לדוגמא: השנה למשל בורכנו בגשמי רוויה
ולכן הציבור ישלם מס "אי שימוש במי השקייה..."

הרי לערוץ 1 משלמים שנים תמורת אי – צפייה
נחייב נכים לשלם על אי יכולת למצוא חנייה
זוגות צעירים ישלמו כפל קנס או אגרה

על אי – אפשרות לחלום לקנות דירה...

וגם ניתן לגבות היטל ו/או אגרה
על אי הטלת הגזירות השוכבות במגרה
או על אי ניצול החורים במעלה החגורה
שלא דבר על אי שמירה על הגיזרה...

כך ישבה לה חבורת נע(ד)רי האוצר
כטוב ליבם בגזירות נטולות שכל ישר
הגיון כלכלי שלא לדבר על מצפון ומוסר
והגיעו למסקנה פה אחד: בלי מיסי ה"אי"

את המשבר לצלוח פשוט אי אפשר !!!

אבי

לוח מזדעזעז

מהאלונית:

מחפשים עובד/ת לחצי משרה באלונית.
אם את או אתה מעוניינים, אנא צרו קשר עם נטלי.

תודה רבה

הודעות מהמפגש:

בשבוע הבא... נחגוג במפגש יום הולדת:

לפנינה ליפשיץ

ביום שישי הבא 7/6 בשעה 10:00

תזכורת:

ביום חמישי 30/5 בשעה 11:00 במפגש

ימשיך מקס את הרצאתו בנושא חליל הקסם

- מקס ימשיך ויגיע ל"מפגש" כל יום חמישי, בשעה 11:00 לקיים הרצאות בנושאים מוסיקליים כולם מוזמנים!!

למכירה

₪ 50.00 (חדש) DVD writer

₪ 100 מעגן מחשב UPS

פרטים אצל קרול. ל

0506-406264

4514

ארוחת ארבע במפגש

ארז מירב יגיע לספר על הרעיון להפוך את

מבנה חדר האוכל הישן למרכז קהילתי

וההשפעות האפשריות של הפרויקט על "המפגש".

ביום שלישי 6/4 בשעה 17:00 במפגש

חשוב שתגיעו לשמוע ולהשמיע... מחכים לראותכם!

ארוחת בוקר

עם בוא הקיץ ופתיחת הברכה תיפסק ארוחת בוקר pot-luck בימי ראשון בבוקר ב"מפגש". **קרול לופוב** אשר ארגנה את הארוחה במהלך השנה לוקחת חופשה מארגון הפעילות הזו. בהזדמנות זו אני רוצה לומר לה **תודה גדולה** על לקיחת היוזמה, התרומה והעשייה מכל הלב!

ארוחת הבוקר בימי ראשון הפכו למנהג ב"מפגש" אתו פתחנו את השבוע בישיבה יחדיו ושיחה נעימה בין אנשים. אשמח להמשיך את ארוחת הבוקר השבועית במידה ויעלה רצון מכם... על מנת שזה יקרה אצטרך מתנדב/ת שיסייע בפעילות זו.

תוכלו לפנות אלי במפגש לשאלות/ הערות/הארות.

שבת שלום! שפרה.

חלוקת ערכות מגן

לתושבי מועצה אזורית הגליל העליון

תתקיים

ביום חמישי 6/6/2013

באולם המועצה

בשעות: 12:00-17:00

החלוקה מיועדת

לתושבים ובני משפחתם שהחליפו ערכות מגן לפני פברואר 2010

- יש להצטייד בתעודת זהות/רישיון נהיגה
- ניתן לקבל לכל בני המשפחה
- יש להגיע עם ערכות מגן ישנות (למי שיש) על מנת לקבל ערכה חדשה

לברורים נוספים התקשרו למוקד פיקוד העורף 1207

י"ד סיון תשע"ג 23.5.2013

מבזקי התנועה הקיבוצית

צעד קדימה בשיכון, נפגשים באזורים, חינוך, אהדה, ו-חוגים 100 לשומר

מקרקעין: בישיבה עם מזכ"ל התנועה הקיבוצית, איתן ברושי, מיכי דרורי ובארי הולצמן, הודיע להם שר השיכון, אורי אריאל על הקמת ועדה שתגבש בחודשים הקרובים הבנות עם התנועה הקיבוצית בנושאים שבמחלוקת, ביניהן גיבוש מסלול שיוך דירות חלופי, חידוש היתרי הבניה בקיבוצים בתנאים, והסדרת שימושים "חורגים" בקיבוץ. סיכום הישיבה יישלח לקיבוצים בימים הקרובים. בוועדה יהיו חברים מנכ"ל משרד השיכון, מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל, רשם האגודות השיתופיות, ונציגי האוצר, משרד המשפטים והחטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית. לצוות "הקיבוצי" שיעבוד מול הוועדה מינה ברושי את עו"ד מיכי דרורי, עו"ד רון רוגין, יונתן בשיא, איציק באדר, ובארי הולצמן.

היי צפונה: כ-80 ממלאי תפקידים וחברים השתתפו בכנס אזורי לקיבוצי עמק יזרעאל- מגידו- גלבוע, שקיימה התנועה בראשית השבוע. בכנס הוצג המבנה הארגוני החדש, ונפרשו חזון ויעדי התנועה, ותקציבה. בדיון הוקדש חלק חשוב לשאלות ולהערות מצד המשתתפים, מה שלימד כי השתתפותם של כמה שיותר ממלאי תפקידים וחברים בכנס, יש בה כן תרומה חשובה לליבון ולבירור הנושאים שעל הפרק.. חשובה לנו השתתפותם של כמה שיותר ממלאי תפקידים וחברים. כנסים נוספים: **ב-27.5 בשעה 09:00 לקיבוצי גרנות**, באותו היום בשעה 14:00 לקיבוצי הגליל המערבי וזבולון ב"מילואות". ב-30.5 בשעה 13:30 לקיבוצי הגליל העליון, בבניין המועצה האזורית. וב-2.6 בשעה 14:30 במשקי הדרום. פרטים בטלפון 03-6925325.

מסמך חזון / יעדי התנועה נמצא בפורטל התנועה הקיבוצית www.kibbutz.org.il

המתנכים באים: ד"ר יוסי אסף ומייקה יופה יעמדו בראש צוות היגוי רחב שייעץ למחלקת החינוך. צוות היגוי רחב לחינוך הקיבוצי יתכנס למפגש ראשון בראשית החודש הבא (4.6). את פעילות הצוות ירכזו ד"ר יוסי אסף, עד לאחרונה מנהל סמינר הקיבוצים, ומייקה יופה, מנהל מחלקת החינוך במועצת זבולון, ואליהם יחברו 50 אנשי חינוך, מהקיבוצים והמועצות האזוריות, כך שייוצר חתך רחב ומקצועי של אנשי חינוך במערכות הגיל הרך, בית הספר, בחינוך הפורמאלי והבלתי-פורמאלי. דוגמת צוות היגוי רחב בחינוך, יוקמו בשבועות הבאים צוותים דומים בתחומי כלכלה, וערבות הדדית. ד"ר גבי אסם, מנהלת מחלקת החינוך רואה בפורום מעין מועצה מקצועית מייעצת, אשר תסייע לה ולצוותה בקידום מערכת החינוך ובדילמות חינוכיות וציבוריות.

חינוך בראש: יוקם פורום קבוע לתאום ושיתוף פעולה בין המינהל לחינוך התיישבותי והתנועה הקיבוצית. כך סוכם בפגישה של מזכ"ל התנועה, ברושי, וד"ר גבי אסם, מנהלת מחלקת החינוך עם מנהל המינהל לחינוך התיישבותי, יחיאל שילה. נושא מרכזי בדיוני הפורום יהיה דרכים לעידוד בוגרי בתי ספר בהתיישבות לחזור להובלה בחינוך, בהוראה ובהדרכת הנוער.

חוגגים עם השומר: הנהגת השומר הצעיר הציגה את תכנית "השומריה", לציון 100 שנות השומר הצעיר, חגיגה המונית בה צפויים להשתתף בחודש יולי אלפי חניכים ובוגרי התנועה לדורותיה. בהמשך לסקירה הודיע ברושי על הקצאת 50,000 ₪ לאירוע. עוד הוחלט כי חלקו הראשון של כינוס מועצת התנועה יוקדש לכבוד תנועת הנוער, שבוגריה הקימו 86 קיבוצים ברחבי הארץ. "לא גדלתי בשומר הצעיר אולם חגכם הוא חגה של התנועה הקיבוצית כולה", אמר ברושי למזכיר השומר הצעיר, איתי זיידנברג. "100 שנות השומר הצעיר הוא גאוה לכולנו", ציין.

דרוש שותף: בעקבות מצבו הכספי הקשה של מועדון צוותא תל אביב (שבבעלות התנועה) נעשים בשבועות האחרונים ניסיונות לשיתוף גופים נוספים בבעלות, בין היתר עם מפעל הפיס, עיריית תל אביב ומשרד התרבות. המצב חמור מאשר שיערנו, אומרים בהנהגת התנועה, איננו יכולים להמשיך להזרים כספים בלי נקיטת צעד משמעותי ולכן אנו בוחנים בצורה רצינית שינוי במבנה הבעלות.

באהדה: נבדקת פתיחת קבוצת עמיתים של מרכזי ועדות לצרכים מיוחדים ובריאות ורווחה בקיבוצים. אילנה שריז-היוז, מנהלת אהדה- ארגון משפחות והורים לילדים עם צרכים מיוחדים, מסבירה שהכוונה היא ליצור קבוצה, שתתכנס מעת לעת וחבריה ישתפו במידע, יתלבטו ביחד, יחלקו טיפים, ויסייעו אחד לשנים בדילמות משותפות סביב ילדים ומבוגרים עם צרכים מיוחדים. אילנה מזכירה כי קיומה של ועדה לצרכים מיוחדים נכללת בתקנות האגודות השיתופיות בקיבוץ מתחדש. המעוניינים מוזמנים ליצור קשר עם אילנה בכתובת ilansarigh@gmail.com או בטלפון 052-2361045

חירום: ב"שבוע העורף הלאומי" שיחל בראשית השבוע הבא ישתתף גם מטה התנועה, ולצורך כך הוכשר בבית התנועה מרכז הפעלה, מעין חמ"ל, באמצעותו נוכל לקבל פניות ולתרגל דרכי סיוע, מקרים ותגובות בכל הנוגע לאפשרויות הסיוע לקיבוצים בעת מצב חירום. פעולת מטה התנועה בזמן חירום תיעשה תוך תאום מלא עם מרכז המועצות האזוריות, ועם מועצה רלוונטית ממנה תבוא פניה של קיבוץ שפנה לסיוע. במסגרת ההיערכות לחרום תעמוד התנועה על כך שיוקם צח"י (צוות חרום ישובי) בכל קיבוץ. בהכנה לחרום תסייע מחלקת הביטחון, בהכנת צח"י- אגף חברה וקהילה.

מיישרים קו: מועצת התנועה הקיבוצית תתכנס בחודש הבא פעמיים, לדיון והצבעה מבנה התנועה, חזון ויעדים, ותקציב 2013-2014. המועדים: 17/6, ו-30/6.

בקרו אותנו בפורטל התנועה הקיבוצית www.kibbutz.org.il

שבת שלום.

אביב לשם עמיקם אסם

דובר תכנון ומ

הפינה הויזואלית

עונת השחיה נפתחת בשבת זו !!

Anyone know when this water cooler was installed at our swimming pool?

האם מישהו יודע מתי הותקן מקרר המים הזה בבריכת השחיה שלנו?

כאן הסתיימה הקריירה שלו. Here ends it's career

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 31.05.13

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 3 - #22

Deepest Condolences to
Wife, Helen Levine, Children Gil, Aaron, Ari, Sister Renee Cohen
and all members of their families

On the death of one of our founding members,
the late Ivan Levine Z"L

Village News: We can't begin to write without a few words about the late Ivan Levine who passed away last Shabbat. During the last few months it was obvious that Ivan was no longer the strong man we used he used to be - but then again, none of us are what we once were. We can remember fondly past Seder nights when his strong voice would sing out "Adir Hu" and we would sit there enraptured, following along quietly with a chorus. We see him still as he was when he took care of his garden, or working in the garage before going over to Habonim. As long as he could, he also took care of the plumbing for the Mifgash. As long as we remember him, he will always be amongst us.

Ivan's funeral was held on Sunday with most of his family and the extended family here for it. His granddaughter Gal (Aaron & Yaeli's daughter) spoke about his life from Glasgow on, son Aaron about Ivan as a dad and Hadassah spoke of Ivan as a person she was proud to have worked with. Our deepest condolences to all the family.

In these moments of nostalgia I would like to recommend a book that I read recently, by Mitch Albom (Tuesday's with Morrie) called "Have a Little Faith". We have it in both Hebrew and English in the Library. Try it.

Two weeks ago the Directorate went on a tour of the Habonim factory. After years of receiving written reports it was a chance to see how things are really

run, even though we only own 13% of it now. Things have certainly changed: they now produce valves which in excess of $\frac{1}{2}$ meter diameter and that can withstand temperatures of -190°C . Quality control is now performed on 100% of the valves that leave here. You can also notice a shift for the better in the working conditions (more light and more AC). Still to be added are thousands of meters of work space as old buildings are be given new functions. Most of the new valves are for the petro-chemical industry or for the undersea gas operations.

Though most of the workers are now from outside (due to retirement of so many of our own members) we can still see faces we recognize amongst them.

Great Mazal Tov to Lorna Davolt who celebrated her 90th birthday this week. We hope it was a happy occasion for her, son Dave, and all the family.

Last Friday morning more than 50 members and residents showed up for a talk with our Managing Director, Baruch Cohen. As there was general positive feedback from this, we have decided to have an additional morning's talk in approximately another six weeks.

On Friday afternoon in the children's farm Dalia & Roy Bouskila married off their son Shani to his chosen bride, Irene. The warm atmosphere had more to do with the occasion than the Sha'arav (westerly wind). Rabbi Elisha Wolfin officiated. Toaccommodate Irene's parents, who had just arrived from Canada, greetings were handled not just in Hebrew, but in English too. There was also a very good jazz band, with singer, that also played great dance music. Let's wish great joy to grandma Estelle Hatzor, parents Dalia Roy, aunt's Aliza (in the USA) and Dorit and all the extended family.

Amnon Hameiri is here for a visit with Ilan & Tamar and other family. We hope he enjoys it and can still handle the heat.

Ruth Golan is off for vacation with granddaughter Rinat and Rinat's son, Inbar. We hope they have a great time.

The **Bar-Mitzvah** class is almost at the end of their years' challenges and are now gearing up for the party. Note: **06.07.13** is the date to keep it open.

Just a word about mobile phones. Usually there is an advantage of purchasing together and that is the size of the group. However, it seems that by joining the 'kibbutz' venture we have done bad for ourselves. We do not have the option of moving from company to company but are hostages to the agreement with the one company: so it was with Cellcom and so it is with Pelaphone. If that wasn't bad enough, it turns out the price I'm paying for calls is higher than what I would have paid as a single subscriber: (calls, SMS, surfing) single: 89 NIS/mo but as a group used the same package costs me 140 NIS/mo. Our man on call, Yossi Cohen, says that the higher price also includes guarantee on the mobile itself. As it happens, the phone I'm using now and did not purchase through our company agreement is not guaranteed anyway.! Turns out I can't change companies until the original contract runs out in another few months. Does all this make sense?

A few months ago I wrote about the Sharon Park (what was once Heriya garbage dump) and suggested that it was worth a trip. No one seemed to be interested, so I went alone with my husband. There is a guided tour offered from Sunday to Friday every hour, on the hour up to 12 noon. It was a private tour, as there were no other visitors when we were there. Check the internet for details before deciding to go. It is an ecological marvel to see how they took a garbage dump 80 meters high and made such a beautiful park out of it. Entrance is free, there are bike paths too, and the view from the top is wonderful and overlooks all of the dan area from Petach Tikva to Yaffo. Further development is planned for the park and there are a number of activities that are held there now. When we visited they were just putting in an artificial lake with a Café located on the shore and run by special needs people.

If anyone plans an outing to the park, I'm always willing to go again...

As here's the current recommendation for a food stop: K-Bab. It's a fast food stop located behind the gas station at Koach Junction. It's eastern (Lebanese)

and serves a number of dishes that can be eaten there, or take-a-way. Even vegetarians will find what to eat. Not expensive, tasty and clean!

This Shabbos the pool is opening! Got the sunblock, hats and towels ready?

Kabbalat Shabbat is in the Club Room at 18:00 and the weekly portion is:
Shlach - Numbers 13:1 - 15:41

Have a great Shabbos!

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yonatan, Gal & Bar's grandma
Tamar

MEA CULPA! Please forgive us???

We forgot to mention last week that **Lorna Davolt** was turning **90** on **28.05.13**

Birthdays:

02.06	Irit (schengezicht) Azran Anat Gutter Noam Shibi (Rachmani g/daughter)	03.06	Sari (Bilgory) Raviv Ofri Miller (Pearlson grandson)
04.06	Gershon Sharak Yaeli (frank) Ziv Yaara Easton (granddaughter) Leor Neuman (Ney grandson) Tal Collins (grandson) Rona Amit (G.Amit granddaughter)	05.06	Penina Lifschitz - 90 Uri Golan Katya Schengezicht
06.06	Sivan Cohen Ori-Ofer Sprung	06.06	Tamar Hameiri Ayala Shore Max Heeres Nirit (Ellman) Curtis Tal Samberg (grandson) Emek Yitzhaki Ron Carmi (Ginat grandson)

Commemorations:

14.06.88	Mick Ellman	בסביון תשמ"ח	כ"ט
----------	-------------	--------------	-----

Anniversaries:

04.06	Bilha & Asher Ayalon
08.06	Gabi & Raanan Tenna

NOTICES

Mazal Tov to Irene and Shani Bouskila

Parents *Dalia & Roy*, grandmother *Estelle Hatzor*

Aunt Dorit and all the extended family

On the occasion of their *wedding, last Friday, 24.05.13*

Roy's Spirit is Still With Us

Roy Z"L used to fix glasses frames and watch straps at no charge. Now there is someone who is picking up the mantle: Zeev Nitzan will fix glass frames and Jason Pearlson will be repairing watchbands.

Joyce Abb

Position Available

The 'Alonit' is looking for a part time worker. If you are interested please contact Natalie in the 'Alonit'.

MIFGASH

Tea-Time: **Tuesday 04.06.13 at 17:00 - Erez Merav** will explain the possibility of redesigning the Dining Hall for alternate uses. Come along and listen to the ideas and hear how it may affect the Mifgash.

Friday, 07.06.13 at 10:00 we will celebrate **Penina Lifschitz's 90th Birthday!**

Now that the pool's open, the Sunday Pot-Luck breakfast will be suspended and Carol Lupow, who organized it, will be on vacation. We can begin again in the fall if there are enough people interested in carrying on with it - but Thank Yu All for both contributing and participating.

Shifra

FOR SALE

DVD Writer (new) - 50 NIS

UPS safety socket for PC - 100 NIS

Call Carol Lupow - 050-6406264 or 4514

GAS MASKS

Are available at the **Regional Council Hall**

Thursday 06.06.13 from 12:00 – 17:00

The masks are for residents and families who last changed their kits **before February 2010**. Please bring your **ID card / drivers license** for identification purposes. One family member may collect for all. Please bring your old kits with you for exchange. New babies need to be listed in your ID.

For further info call Home Front Command at 1207.

PARKING SPOTS and NUMBERED TREES

During the question and answer session with Baruch last Friday, people asked about the markings that have appeared on trees around the kibbutz.

The Regional Council project for refurbishing roads within older communities is underway and Kfar Hanassi was asked to participate. A tree survey is one of the things mandated. A landscape architect, together with a forestry ranger or representative of KK"L, went around and marked the trees as either: dangerous (to be cut down), to be preserved or to be removed to a different location.

The planning committee together with the regional council engineer agreed on the various areas that needed immediate action. Among the areas of immediate action is the one just opposite the 'Alonit' and another is the road from the dining hall to the caravans. The plans for the circle opposite the 'Alonit' was written about and the plan itself hung on the library notice board for months.

To return to the trees, which were marked by a surveyor irrespective of whether they were to be destroyed or otherwise removed, (the area map is usually larger than the area of the planned road / parking lot) - each tree is discussed separately before a final decision is made and/or carried out.

No matter how much it may sadden us to have to cut down a tree, the safety of our population and the vehicles using the roads are more important. We need the parking lots in order to stop cars from parking on the paths that lead to the houses and other inconvenient places.

When the project is given approval, advance notification will be posted for each area separately.

Uri Shuval - Administrator